

dels huruvida större enhetlighet kan erhållas:

1. i entréavgifternas storlek i de statsunderstödda museerna
 2. i öppethållandet utan entréavgift
- dels om möjligheten av att även Skansen och nordiska museet tillämpade sådana regler.

Stockholm den 12 januari 1966

M. Berglund

Bengt Börjesson
i Falköping

C.-G. Enskog

Gunnar Hyltander

Nr 13

Av herr **Sjöholm m. fl.**, angående stödet till boxningssporten.

(Lika lydande med motion nr 7 i Första kammaren)

Under handelsdepartementets huvudtitel har föreslagits att till Fonden för idrottens främjande skall avsättas kronor 23 375 000. Fördelningen av dessa medel är till en del anförtrodd Riksidrottsförbundet.

Det är känt att bidrag årligen utgått även till den s. k. boxningssporten. Det kan befaras att så kommer att ske även innevarande år.

En enhällig medicinsk och social expertis har utdömt boxningen såsom fysiskt och psykiskt hälsovådlig och har avrått från att den uppmuntras och sanktioneras genom offentliga bidrag.

Årligen tillfogas ungdomar i vårt land som förletts till boxningsutövning bestående kroppsliga och mentala skador. Dessa ligger i direkt linje med boxningens idé och praktiska utförande. För skador och dödsfall erfordras sålunda inte — såsom är fallet i all den form av idrott som förtjänar benämningen — att något slag av regelbrott eller olyckshändelse mellankommit. Det är den regelrätt utövade boxningen som är hälsovådlig och skadegörande.

Då de bestämmande inom Riksidrottsförbundet förvånansvärt nog inte synes ha rätt uppfattat problematiken härvidlag och ävenledes synes nonchalera den medicinska expertisens avrådande, är det nödvändigt att riksdagen vid beviljandet av ifrågavarande anslag förbinder detta med förbehållet att intet därav

får utgå till boxningsändamål. Medlen är avsedda för att främja friluftsliv och idrottsutövning. Det bör vara självklart att rörelser som främjar en form av utövning som objektivt kan fastslås vara farlig och hälsovådlig och som sålunda står i direkt strid mot det ändamål för vilket medlen anslås inte skall få komma i fråga vid medlens fördelning.

Riksdagen måste säga ifrån att den inte vill uppmuntra boxningsutövningen och på det sättet tillstämja att ytterligare ett antal ungdomar skall slås fördärvade i boxningsringarna. Den vilande utredningen i Nordiska rådet kommer inte att kunna befria riksdagen i vårt land från sin del av ansvaret för nästa invalidisering eller nästa dödsfall så länge riksdagen ekonomiskt stöder boxningen.

Med återopande av vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att beviljandet av anslaget till Fonden för idrottens främjande förbindes med villkoret att intet därav får tilldelas rörelse eller förening med syfte att främja boxningsutövning.

Sten Sjöholm

Ola Ullsten

Bertil Rubin

Yngve Hamrin

Ingrid Gärde Widemar

Mårten Werner
